

ΕΤΟΣ 73ον

19 Οκτωβρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3777)

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀδελφοί μου, τιμᾶται καὶ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας ὡς ὁ Πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα, ὁ ἱεραπόστολος τῆς Οἰκουμένης. Ὅμως, δὲν θὰ ἦταν τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά, ἂν ὑπέκυπτε στὸν πειρασμό τῆς πνευματικῆς αὐτάρκειας καὶ ἀλαζονείας. Αὐτὰ εὐκολὰ θὰ μποροῦσαν νὰ προκύψουν, ἂν ἀναλογιστεῖ κανεὶς τίς θεῖες ἀποκαλύψεις πού βίωσε καὶ τὰ θαύματα τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ, πού τὸν προφύλασσαν ἀπὸ τὴ μανία τῶν διωκτῶν του.

Καύχηση γιὰ τίς ἀδυναμίες

Γι' αὐτά ὁμιλεῖ στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε σήμερα γιὰ τὴ θαυματουργικὴ του διάσωση στὴ Δαμασκό, κυρίως, ὅμως, γιὰ τὴν ἀρπαγὴ του ἕως τοῦ Παραδείσου –γεγονός, πού, γιὰ τὴν ταπείνωσή του, ἀποδίδει σέ ἄλλο, ἀνύπαρκτο πρόσωπο–, ἐκεῖ ὅπου εἶδε, ἄκουσε καὶ βίωσε ἐμπειρίες, πού καμιὰ ἀνθρώπινη γλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψει καὶ κανένας ἀνθρώπινος χρωστήρας νὰ ἀναπαραστήσει. Κι ὅμως, ἀποφεύγει τὴ δίκαιη, ἐνδεχομένως, ἀλλὰ ἄφρονα καύχηση ἀπὸ μιὰ τέτοια ὑπέρλογη ἐμπειρία, πού ἂν κάποιος ἀπὸ ἐμᾶς βίωνε, θὰ ἔκανε φλάμπουρο προσωπικῆς προβολῆς καὶ δικαίωσης. Ἄντ' αὐτῆς, ἐπιλέγει νὰ καυχηθεῖ γιὰ τίς ἀδυναμίες του, πίσω ἀπὸ τίς ὁποῖες ἀντικρίζει τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, πού τὸν κρατᾷ προσγειωμένο, μετατρέποντας τὴ μάστιγα τῆς σωματικῆς ἀσθένειας, πού τὸν ταλαιπωροῦσε, σέ ἀσπίδα προστασίας ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς πνευματικῆς ἑπαρσης καὶ ἀλαζονείας.

Ἀποφυγὴ τοῦ ἐπαίνου

Εἶναι χαρακτηριστικὸ γνῶρισμα τῶν Ἁγίων ὁ τρόπος τῆς ταπείνωσης καὶ διακριτικῆς τοποθέτησης ἀπέναντι σέ ἑκτακτες ἐκδηλώσεις τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ἀποκαλύπτονται τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)

«Ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρουρεῖ τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρήκῃ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀποφεύγουν νά ὁμιλοῦν γι' αὐτές· τίς κρατοῦν μυστικές. Διαζωγραφίζονται, ὅμως, στὴν ἰλαρότητα τοῦ προσώπου τους, στή χάρη τῶν λόγων τους, στὴν κραυγάζουσα σιωπὴ τους ἢ καὶ στοὺς κρουνοὺς τῶν δακρύων τους. Εἶναι ἀληθινὰ ἔξοχο νά διατηρεῖ κανεὶς μέσα του τόσο βαθιά ταπεινοφροσύνη, ἀποφεύγοντας τὸν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ θά μπορούσε νά βρίσκεται στό ἐπίκεντρο τῶν συζητήσεων καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν φθαρτῶν καὶ θνητῶν, κινδυνεύοντας ὅμως νά ἀπολέσει τὴ χάρη τοῦ ἀφθάρτου καὶ ἀθανάτου Θεοῦ.

Ψευδαίσθηση καὶ ἀλαζονεία

Στόν ἀντίποδα βρίσκεται ἡ ἀλαζονεία, πού προκύπτει ἀπὸ τὴν ψευδαίσθηση τῆς πνευματικῆς αὐτάρκειας, τοῦ νά θεωρεῖ κάποιος τὸν ἑαυτό του μικρὸ θεό. Στὴν κατάστασι αὐτή, ὅταν βρεθεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἐπιζητεῖ τὴν καθολικὴ ἀναγνώρισι τῆς ὅποιας ἀξίας του, τὴν προβολὴ καὶ καταξίωσή του· ἐπιδίδκει θέσεις ὑψηλές, θεωρώντας ἑαυτὸν ἀσυγκρίτως ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλον. Λαχταρᾷ νά εἶναι πάντα μπροστά ἀπὸ τοὺς ἄλλους, νά τὸν ὑπολογίζουν περισσότερο, νά ἀνταμείβεται καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Δυσκολεύεται νά παραδεχτεῖ τὰ λάθη του καὶ νά ἀπολογηθεῖ γι' αὐτά. Γι' αὐτό, θλίβεται, ὑποφέρει, ἐξαγριώνεται, ζεῖ μέσα στὴν κόλασι πού ὁ ἴδιος ἔκτισε γύρω του, ὅταν νιώθει ὅτι ἀδικεῖται καὶ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογητός στοὺς αἰῶνες, γνωρίζει ὅτι δέν ψεύδομαι. Στὴ Δαμασκό, ὁ διοικητὴς πού εἶχε ὀρίστει ἀπὸ τὸν βασιλιά Ἀρέτα, φρουροῦσε τὴν πόλη τῶν Δαμασκηνῶν, ἐπειδὴ ἤθελε νά μέ συλλάβει, καί μέ κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος, ἀπὸ ἓνα παράθυρο, μέσα σ' ἓνα καλάδι, καί ἔφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Λοιπὸν δέν μέ συμφέρει νά καυχίμαι, ἀλλὰ θά ἔλθω σέ ὅπτασις καί ἀποκαλύψεις, πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος. Γνωρίζω ἓναν ἄνθρωπο πιστό στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἴτε μέ τὸ σῶμα, δέν ξέρω, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει– ἀρπάχθηκε καί ὑψώθηκε μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος –εἴτε μέ τὸ σῶμα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει– ἀρπάχθηκε στὸν παράδεισο καί ἄκουσε ἄρρητα λόγια, τὰ ὅποια δέν μπορεῖ νά ἐπαναλάβει ἄνθρωπος. Γι' αὐτόν τὸν ἄνθρωπο θά καυχηθῶ, γιὰ τὸν ἑαυτό μου δέν θά καυχηθῶ, παρὰ μόνο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου. Ἀλλὰ καί ἂν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, γιατί θά πῶ τὴν ἀλήθεια. Δυσκολεύομαι ὅμως νά καυχηθῶ μήπως μοῦ καταλογίσει κανεὶς περισσότερα ἀπ' ὅ,τι βλέπει σ' ἐμένα ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμένα. Καί γιὰ νά μήν ὑπερηφανεύομαι, λόγῳ τῶν ὑπερβολικῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ δόθηκε ἓνα ἀγκάδι στό σῶμα μου, ἓνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ, γιὰ νά μέ χτυπᾶ προκειμένου νά μήν ὑπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό τὸ ἀγκάδι παρακάλεσα τρεῖς φορές τὸν Κύριο νά τὸ ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμένα, καί μοῦ εἶπε: Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου τελειοποιεῖται μέσα στὴν ἀδυναμία. Πολύ εὐχαρίστος, λοιπὸν, θά καυχηθῶ περισσότερο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου, ὥστε νά κατασκηνώσει ἐπάνω μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

δέν ἀναγνωρίζεται τὸ «μεγαλεῖο» του. Καί τὴν ἴδια στιγμή, ἐξαιτίας τῆς ἀλαζονείας του, γεννᾷ ἀναρίθμητες ἄλλες ἀμαρτίες, πού διαλύουν τὴν κοινωνία μέ τὸν Θεό καί τοὺς συνανθρώπους μας. «Τί πρέπει νά κάνω, πού μέ κατατρώει ἡ ἀλαζονεία;», ρώτησε κάποτε, στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ μοναχισμοῦ, ἓνας ἐρημίτης ἀδελφός κάποιον γεροντότερο. «Μά, δικαίως εἶσαι ἀλαζόνας», ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. «Ἐσύ δέν ἔφτιαξες τὸν οὐρανὸ καί τὴ γῆ;». Αὕτῃ ἡ κουβέντα ἦταν ἀρκετὴ· ὁ νεαρός θεραπεύτηκε ἀπὸ τὴν ἀλαζονεία του.

Ἡ παγίδα τῆς αὐτονόμησης

Τελικά, ὅπως ἐπισημαίνει σύγχρονος ἱεράρχης, «δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀμαρτία ἀπ' αὕτῃ, ὅταν, μάλιστα, ἀφορᾷ στοὺς Ποιμένες. Αὕτῃ ἐκδίωξε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Οἱ, κατὰ τὰ ἄλλα, πνευματικοὶ ποιμένες αὐτονομοῦνται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπό τους καί, οὐσιαστικά, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, δίδοντας, μάλιστα, χαρακτήρα “ἀγιότητας” στὴν αὐ-

19 Ὀκτωβρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἰωήλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγ.: Λουκ. ζ΄ 11-16.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ὀκτωβρίου, ΣΤ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η΄ 27-39.

τονόμησή τους. Αὐτή εἶναι ἡ μεγάλη παγίδα. Ἀντιλαμβάνονται τὴν κατάσταση αὐτή ὡς “ἀγιότητα”, πιστεύοντας ὅτι ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ὁ διάβολος, ὅταν δέν μπορεῖ νὰ ρίξει τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας στὰ ἠθικά ζητήματα, σπέρνει τὸν ἐγωισμό τῆς αὐτάρκειας καὶ τῆς αὐτονομίας. Ἐπιδιώκει νὰ διχάσει τοὺς ἀνθρώπους μέ τὸν Θεό καὶ μεταξὺ τους καί, ἐνῶν ἡ Ἐκκλησία ἔχει στὴν οὐσία Της τὴν ἐνότητα, τὴν βλέπει νὰ καταστρέφεται ἐξαιτίας τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς αὐτάρκειας».

Ἡ στάση τοῦ Παύλου, ἀδελφοί μου, εἶναι κατὰ πάντα διδακτική, γιὰ ποιμένες καὶ ποιμαινόμενους. Ἀς τὴν υἱοθετήσουμε, ἀρνούμενοι τὴν ψευδαίσθηση τῆς προσωπικῆς μας ὑπεροχῆς, γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε τὴν αἴσθηση τῆς θείας ἀγάπης καὶ τιμῆς. Γένοιτο!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, θέλοντας νὰ συμβάλλει στὴν καλὺτερη κατάρτιση ὅσων βοηθοῦν τὸ κατηχητικὸ καὶ ἐνοριακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, συνεχίζει τὴ διαδικτυακὴ λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν.

- Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται:
α) Στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινὰ 8 π.μ. - 2 μ.μ., ἐκτός Σαββάτου καὶ Κυριακῆς). β) Στὸ ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ) Στὸ facebook τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας <https://www.facebook/apostoliki.diakonia> δ) Νὰ λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὁργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα *Ποιοὶ εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr